

Övriga parter i förfarandet: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: J. Crespo Carrillo), Gestión de Recursos y Soluciones Empresariales SL (ombud: M. Polo Carreño och M. Granado Carpenter, abogadas)

Saken

Överklagande av den dom som meddelats av tribunalen (fjärde avdelningen) den 15 december 2010 i mål T 188/10, DTL mot harmoniseringsbyrån — Gestión de Recursos y Soluciones Empresariales (Solaria), genom vilken tribunalen ogillade en talan som väckts mot det beslut som meddelats av harmoniseringsbyråns andra överklagandenämnd den 17 februari 2010 i ärende R 767/2009-2, angående ett invändningsförfarande mellan Gestión de Recursos y Soluciones Empresariales SL och DTL Corporación SL

Avgörande

1. Det saknas anledning att pröva överklagandet såvitt avser de tjänster som omfattas av klass 37 enligt Niceöverenskommelsen om internationell klassificering av varor och tjänster vid varumärkesregistrering av den 15 juni 1957, med ändringar och tillägg.
2. Överklagandet ogillas såvitt avser de tjänster som omfattas av klass 42 enligt nämnda Niceöverenskommelse.
3. DTL Corporación SL ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 130, 30.4.2011.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Verwaltungsgericht Karlsruhe (Tyskland) den 24 november 2011 — Philipp Seeberger mot Studentenwerk Heidelberg

(Mål C-585/11)

(2012/C 49/24)

Rättegångspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Verwaltungsgericht Karlsruhe

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Philipp Seeberger

Motpart: Studentenwerk Heidelberg

Tolkningsfråga

Utgör unionsrätten hinder för en nationell lagstiftning enligt vilken beviljande av studiestöd för studier i en annan medlemsstat nekas uteslutande av det skälet att den student som har

utnyttjat sin rätt till fri rörlighet inte varit stadigvarande bosatt i en ursprungsmedlemsstat i minst tre år när studierna påbörjas? (¹)

(¹) Tolkning av artiklarna 20 och 21 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (FEUF) — unionsmedborgarskap och fri rörlighet

Begäran om förhandsavgörande framställd av Högsta förvaltningsdomstolen (Finland) den 25 november 2011 — Anssi Ketelä mot Österbottens närings-, trafik-, och miljöcentral

(Mål C-592/11)

(2012/C 49/25)

Rättegångspråk: finska

Hänskjutande domstol

Högsta förvaltningsdomstolen

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Anssi Ketelä

Övrig part: Österbottens närings-, trafik- och miljöcentral

Tolkningsfrågor

1. Hur ska artikel 22.1 a i rådets förordning (EG) nr 1698/2005 (¹) ("för första gången etablerar sig som ägare till ett jordbruksföretag") och artikel 13.4 och 13.6 i kommissionens förordning (EG) nr 1974/2006 (²) tolkas om jordbruksverksamheten ingår i ett bolags verksamhet? Ska man vid prövningen av huruvida en person för första gången har etablerat sig som företagare som svarar för ett jordbruk, vid bedömningen utgå från den omständigheten att vederbörande på grund av sitt delägarskap har haft bestämmande inflytande över ett bolag, eller från hur stor vinsten av jordbruket har varit, eller från om vederbörandes verksamhet i bolaget kan anses utgöra ledning av en funktionellt och ekonomiskt självständig produktionsenhet? Eller ska innehavet av företaget underkastas en helhetsbedömning och hänsyn tas till både de ovannämnda omständigheterna, och till vederbörandes ställning i bolaget och frågan huruvida denne faktiskt bär affärsrisken?
2. Ska innehavet av företaget, när man bedömer frågan vilken betydelse en tidigare verksamhet ska tillmätas när stöd beviljas för en annan verksamhet, tolkas på samma sätt när det gäller den tidigare verksamheten och när det gäller den verksamhet för vilken stödet söks? Förutsätter ett avslag på en ansökan om startstöd för unga jordbrukare i den mening som avses i artikel 22 i rådets förordning på grund av en tidigare utövad verksamhet att denna tidigare verksamhet hade varit stödberättigad enligt de gällande bestämmelserna?

3. Ska artikel 13.4 i kommissionens förordning tolkas så att de kriterier som har nämnts ovan i fråga 1, enligt vilka en person som har etablerat ett jordbruksföretag ska anses vara ägare till jordbruksföretaget, kan preciseras eller definieras närmare i den nationella rätten, eller ger bestämmelsen bara rätt att definiera etableringstidpunkten?

- (¹) Rådets förordning (EG) nr 1698/2005 om stöd för landsbygdsutveckling från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU) (EUT L 277, s. 1)
- (²) Kommissionens förordning (EG) nr 1974/2006 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1698/2005 om stöd för landsbygdsutveckling från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU)/EUT L 368, s. 15)

Begäran om förhandsavgörande framställd av Supremo Tribunal Administrativo (Portugal) den 1 december 2011 — TVI Televisão Independente, S.A. mot Fazenda Pública

(Mål C-618/11)

(2012/C 49/26)

Rättegångsspråk: portugisiska

Hänskjutande domstol

Supremo Tribunal Administrativo

Part(er) i målet vid den nationella domstolen

Klagande: TVI Televisão Independente, S.A.

Motpart: Fazenda Pública

Tolkningsfrågor

- Är artikel 16.1 i CIVA, såsom den har tolkats i den överklagade domen (att avgiften för visning av reklam utgör en del av tillhandahållandet av reklamtjänster och därför ska ingå i beskattningsunderlaget för tillhandahållandet av tjänster med avseende på mervärdesskatt), förenlig med artikel 11 A.1 a i direktiv 77/388/EG (¹) (nu artikel 73 i rådets direktiv 2006/112/EG (²) av den 28 november 2006) och i synnerhet med begreppet ”vederlag som leverantören har erhållit eller kommer att erhålla från kunden eller en tredje part för dessa inköp”?
- Är artikel 16.6 c i CIVA, såsom den har tolkats i den överklagade domen (att avgiften för visning av reklam inte utgör ett belopp som betalas i kundens namn och för dennes räkning, även om den bokförs på avräkningskonto och betalas till offentliga organ, och därför inte ska uteslutas från beskattningsunderlaget för mervärdesskatt), förenlig med artikel 11 A.3 c i direktiv 77/388/EG (nu artikel 79 c i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006) och i

synnerhet med begreppet ”belopp som en skattskyldig person har mottagit av sin kund som ersättning för utlägg som gjorts i den senares namn och för dennes räkning och som bokförts på avräkningskonto”?

- (¹) Rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter — Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund (EGT L 145, s. 1; svensk specialutgåva, område 9, volym 1, s. 28).
- (²) Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal du travail de Bruxelles (Belgien) den 30 november 2011 — Patricia Dumont de Chassart mot Onafts — Office national d’allocations familiales pour travailleurs salariés

(Mål C-619/11)

(2012/C 49/27)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Tribunal du travail de Bruxelles

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Patricia Dumont de Chassart

Motpart: Onafts — Office national d’allocations familiales pour travailleurs salariés

Tolkningsfråga

Åsidosätts de allmänna principerna om likabehandling och ickediskriminering i bland annat artikel 14 i konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, undertecknad i Rom den 4 november 1950, i förekommande fall jämförd med artiklarna 17, 39 och/eller 43 i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen (konsoliderad version), för det fall artikel 79.1 i rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen (¹) tolkas så, att det endast är den avlidne föräldern som omfattas av reglerna om likställande av försäkringsperioder, anställningsperioder eller perioder av verksamhet som egenföretagare enligt artikel 72 i förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen, vilket följaktligen innebär att det enligt artikel 56 bis.1 i de samordnade lagarna angående familjetillägg av den 19 december 1939 inte är möjligt för en överlevande förälder — oavsett föräldrarnas nationalitet så länge som hon eller han är medborgare i en medlemsstat eller omfattas av tillämpningsområdet med avseende på person (ratione personae) för förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen — som har arbetat i ett annat land i Europeiska unionen under den tolv månadersperiod som avses i artikel 56 bis.1 i de samordnade lagarna angående familjetillägg av den 19 december 1939, att